

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **P.**, bytem ..., zastoupen Mgr. Karlem Neubertem, advokátem se sídlem Třebíč, Oldřichova 1, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2014, č. j. MF-39211/2014/3902-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[1] Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2014, č. j. MF-39211/2014/3902-7, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 12. 6. 2014 (dále také jen „*prvostupňový daňový orgán*“), tak i rozhodnutí prvostupňového daňového orgánu, kterým bylo rozhodnutím ze dne 13. 2. 2014, č.j. 8527-2/2014-900000-302 rozhodnuto o návrhu žalobce na obnovu řízení ze dne 7. 2. 2014 tak, že se řízení zastavuje.

[2] Žalobce v podané žalobě uváděl, že rozhodnutím Generálního ředitelství cel ze dne 13. 2. 2014, č.j. 8527-2/2014-900000-302, bylo rozhodnuto podle § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“), o zastavení řízení o návrhu žalobce na povolení obnovy řízení ve věci doměření cla a poplatků

rozhodnutími Celního úřadu Třebíč č.j. 5605-2162/98, č.j. 5616/2162/98, č.j. 5617-2162/98, č.j. 5618-2162/98, č.j. 5619-2162/98, č.j. 5620-2162/98, č.j. 5621-2162/98, č.j. 5622-2162/98, č.j. 5623-2162/98, č.j. 5624-2162/98, č.j. 5625-2162/98, č.j. 5626-2162/98, č.j. 5627-2162/98, č.j. 5628-2162/98, č.j. 5629-2162/98, č.j. 5631-2162/98, všechny ze dne 26.11.1998, a rozhodnutími Celního ředitelství Brno č.j. 1141-0101-01/99, č.j. 1142-0101-01/99, č.j. 1143-0101-01/99, č.j. 1144-0101-01/99, č.j. 1145-0101-01/99, č.j. 1146-0101-01/99, č.j. 1147-0101-01/99, č.j. 1148-0101-01/99, č.j. 1151-0101-01/99, č.j. 1152-0101-01/99, č.j. 1152-0101-01/99, č.j. 1153-0101-01/99, č.j. 1154-0101-01/99, č.j. 1155-0101-01/99, č.j. 1156-0101-01/99, č.j. 1157-0101-01/99, č.j. 1157-0101-01/99, č.j. 1159-0101-01/99, tato rozhodnutí ze dne 23.4.1999.

[3] V žalobě (téměř shodně jako v odvolání) žalobce namítl, že nesouhlasí s odůvodněním jak žalovaného, tak rozhodnutím prvostupňového daňového orgánu, že jeho podané odvolání nebylo řádně a včas odůvodněno. Dle mínění žalobce lhůtu, kterou měl zákonně předepsanou k tomu, aby své odvolání odůvodnil, řádně dodržel, neboť dne 4. 4. 2014 podal žádost o obnovu řízení, které bylo jednak myšleno jako žádost o obnovu řízení nové věci, a jednak odůvodňovalo jeho odvolání, které podal dne 14. 3. 2014. Podle názoru žalobce je právem správního orgánu, jak žádost posoudí a v případě, že tuto žádost posoudil jako odvolání, pak řádně dodržel lhůtu, která mu ze zákona přísluší k odůvodnění odvolání.

[4] Dále namítal, že i kdyby bylo přímo žalovaným jeho podání posouzeno jinak, třeba pouze jako návrh na obnovu řízení, pak měl být opětovně vyzván k tomu, aby v návaznosti na zmiňované posouzení odvolacího orgánu své odvolání řádně odůvodnil.

[5] Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když odkázal na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí a uváděl věcně tytéž závěry, jako v tomto rozhodnutí.

[6] Z předloženého správního spisu soud následně zjistil tyto podstatné skutečnosti:

[7] Dne 7. 2. 2014 podal žalobce k Celnímu úřadu Kraj Vysočina návrh na obnovu řízení dle ust. 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen „*správní řád*“).

[8] Dne 13. 2. 2014 vydalo Generální ředitelství cel rozhodnutí pod č. j. 8527-2/2014-900000-302, kterým rozhodlo tak, že se řízení zastavuje. V odůvodnění je mj. uvedeno, že se žalobce se svým návrhem na obnovu řízení ze dne 7. 2. 2014 domáhá obnovy stejných řízení a ze stejných důvodů jako ve svém dřívějším návrhu ze dne 24. 9. 2013, o kterém bylo Generálním ředitelstvím cel pravomocně rozhodnuto. Jelikož v dané věci již bylo pravomocně rozhodnuto, je nutné řízení o návrhu žalobce o povolení obnovy shora uvedených řízení zastavit pro překážku věci rozhodnuté.

[9] Dne 17. 3. 2014 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání.

[10] Dne 18. 3. 2014 zaslalo Generální ředitelství cel žalobci výzvu k odstranění vad tohoto odvolání.

[11] Dne 4. 4. 2014 podal žalobce k Celnímu úřadu Kraj Vysočina podání ze dne 1. 4. 2014 označené jako „*Žádost o obnovu řízení*“.

[12] Dne 12. 6. 2014 vydalo Generální ředitelství cel rozhodnutí pod č. j. 8527-9/2014-900000-302, kterým rozhodlo ve věci tak, že se odvolací řízení zastavuje. Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že odvolatel neodstranil vady podání do 15 dnů od doručení výzvy ze dne 18. 3. 2014 pod č.j. 8527-5/2014-900000-302.

[13] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 14. 7. 2014 včasné odvolání

[14] Dne 2. 9. 2014 rozhodl žalovaný o odvolání žalobce tak, že toto odvolání do napadeného rozhodnutí zamítl a rozhodnutí Generálního ředitelství cel potvrdil. V odůvodnění je mj. uvedeno, že odvolání ze dne 14. 3. 2014 neobsahovalo podstatné náležitosti vyžadované daňovým řádem. Těmito podstatnými náležitostmi bylo zejména chybějící odůvodnění tvrzené nezákonnosti či nesprávnosti rozhodnutí nebo absenci návrhu na změnu či zrušení rozhodnutí, přičemž platí, že vady odvolání bránící řádnému projednání věci, které nebyly odstraněny na základě výzvy správce daně, jsou důvodem pro zastavení odvolacího řízení (ust. § 112 odst. 2 a 3 daňového řádu). Pokud žalobce argumentuje tím, že vady opravil svým podáním ze dne 1. 4. 2014, tak k tomu žalovaný uvedl, že toto podání z formálního i obsahového hlediska posoudil jako nový návrh na obnovu řízení, který nijak nenavazuje na odvolání ze dne 14. 3. 2014, v důsledku čehož tímto pozdějším podáním nebyla odstraněna žádná z vytýkaných vad podání. Nehledě na to, že i kdyby podání ze dne 1. 4. 2014 bylo posouzeno daňovým subjektem jako doplnění odvolání ze dne 14. 3. 2014, nepostačuje učinit libovolné podání, kterým odvolatel zamýšlí odstranit vady svého dřívějšího podání popř. toto dřívější podání pouze doplnit. Jednoznačné znění zákonného ustanovení vyžaduje faktické odstranění vad, k němuž však v předmětné věci nedošlo. Generální ředitelství cel proto muselo zastavit odvolací řízení v souladu s citovaným ustanovením (viz. ust. § 112 odst. 2 a 3 daňového řádu). Tvrzení žalobce, že měl být za dané situace opětovně vyzván k odůvodnění svého odvolání ze dne 14. 3. 2014, zcela opomíjí znění ustanovení § 112 odst. 3 daňového řádu. Při neodstranění relevantních vad odvolání správce daně odvolací řízení zastaví bez dalšího, žádnou další výzvu již nezasílá, přičemž tvrzení, že lhůtu stanovenou správcem daně dodržel, je třeba odmítnout, neboť předmětné vady neodstranil.

[15] Ve věci samé nařídil soud jednání na den 15. 11. 2016, na němž účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.

[16] Soud napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. přitom vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[17] Podle ust. § 112 odst. 1 daňového řádu v rozhodném znění: *Odvolání musí mít tyto náležitosti*

- a) *označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal,*
- b) *označení odvolatele,*
- c) *číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje,*
- d) *uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí,*
- e) *označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání,*
- f) *návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.*

[18] Podle ust. § 112 odst. 2 daňového řádu v rozhodném znění: *Obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.*

[19] Podle ust. § 112 odst. 3 daňového řádu v rozhodném znění: *Odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.*

[20] Zásadní žalobní námitkou žalobce bylo, že vady svého odvolání podaného dne 14. 3. 2014 odstranil svým podáním ze dne 1. 4. 2014 (podané správnímu orgánu 4. 4. 2014), které bylo jednak novým návrhem na obnovu řízení, tak jednak doplněním jeho odvolání (tak toto podání charakterizuje žalobce v podané žalobě a namítal tutéž skutečnost i v odvolání). S tímto závěrem soud nesouhlasí, neboť toto podání po formální a obsahové stránce vykazuje znaky nového podání, nikoliv doplnění předešlého odvolání, kterým bylo neodůvodněné (blanketní) odvolání; toto podání pak zároveň neodstranilo tyto vady předchozího podání a nelze jej tak brát za řádné a odůvodněné odvolání proti příslušnému správnímu rozhodnutí. Rovněž je nutné poukázat, že v tomto podání ze dne 1. 4. 2014 není na odvolání ze dne 14. 3. 2014 a na rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 13. 2. 2014 pod č. j. 8527-2/2014-900000-302, žádná zmínka (ani formální v tom smyslu, že by toto rozhodnutí a podané odvolání bylo označeno, ale ani z obsahového hlediska nic nenaznačuje tomu, že by se jednalo o doplnění odvolání o zákonné náležitosti, k čemuž byl žalobce vyzván). Toto podání bylo označeno jako žádost o obnovu řízení, a obsahovalo pouze rámcové shrnutí dřívějších řízení s odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Brně pod č.j. 40 T 25/2000 ze dne 18. 10. 2004, dále usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 29 Af 68/2012-87 ze dne 23. 10. 2012 a rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 101/2012 ze dne 26. 6. 2013. Z tohoto obsahu nelze jakýmkoliv způsobem dovodit, že se jedná o doplnění odvolání, k němuž byl žalobce výzvou ze dne 18. 3. 2014 vyzván. Soud se proto ztotožňuje s právním názorem žalovaného, podle něhož žalobce podstatné vady odvolání neodstranil, v důsledku čehož muselo být řízení zastaveno. Soud se rovněž ztotožňuje s názorem žalovaného, že pro splnění povinnosti doplnit odvolání nepostačí podat podání v jakémkoliv znění, ale je nutné podat podání, které odstraní vady předchozího podání tak, aby obě tato podání (původní neúplné podání a na výzvu doplněné podání) mělo všechny zákonné náležitosti (jimiž v tomto případě bylo uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí). Nic takového žalobcovo podání ze dne 1. 4. 2014 neobsahovalo, v důsledku čehož bylo žalobcovo podání stíženo vadou, která bránila řádnému projednání věci, a poněvadž nebyla žalobcem tato vada odstraněna ani ve lhůtě po výzvě, kterou správní orgán vydal, muselo být řízení zastaveno.

[21] Ke shora uvedenému názoru pak soud odkazuje na komentář k příslušnému zákonnému ustanovení, s nímž je shora uvedený právní názor v souladu: „*Podstatnou náležitostí odvolání je uvedení důvodů, v nichž odvolatel spatřuje nesprávnost nebo nezákonnost rozhodnutí. Odvolacími důvody odvolatel vymezuje povinný rozsah, v němž musí odvolací orgán napadené rozhodnutí přezkoumat, tj. okruh odvolatelem uvedených skutkových či právních otázek, které musí odvolací orgán posoudit a své závěry k nim uvést v odůvodnění rozhodnutí o odvolání (srov. komentář k § 114 odst. 2, k § 116 odst. 2). Odvolací důvody musí napadat výrok rozhodnutí a své vyústění musí nalézt v návrhu rozhodnutí, jehož vydání se domáhá. Odvolacími důvody může být nejen rozpor s právními předpisy či skutkovým stavem, ale v podstatě jakákoliv skutečnost osvědčující nesprávnost nebo*

nezákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud by odvolatel pouze polemizoval s odůvodněním rozhodnutí (je-li napadeno rozhodnutí, které obsahuje odůvodnění) a výslovně se domáhal pouze změny odůvodnění rozhodnutí, aniž by zároveň zpochybnil výrok rozhodnutí, jednalo by se podle § 109 odst. 1 o podání nepřipustné a správce daně by podle § 113 odst. 1 písm. c) odvolání zamítl a zastavil odvolací řízení“ (Karel Šimek, Marie Žiškova, Alena Schillerová, Petr Lavický, Ondřej Dráb, Lenka Kaniová, Josef Baxa: Daňový řád. Komentář. Praha 2011. Wolters Kluwer, komentář k ustanovení § 112 odst. 3).

[22] Z tohoto právního názoru pak vychází i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2014 č.j. 9 Afs 138/2014-41, bod 44: „*Rádným projednáním věci je třeba rozumět projednání merita věci z hlediska odvolacích námitek, neboť jen projednání střetu tvrzení o nesprávnosti či nezákonnosti rozhodnutí se závěry přezkoumávaného rozhodnutí je smyslem a účelem odvolacího řízení. Aby k takovému projednání námitek mohlo dojít na úrovni rozhodování správního orgánu vyššího stupně (zde Celního ředitelství Ostrava), je v § 112 daňového řádu stanoven postup, jímž správce daně, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje, zajišťuje a garantuje, že příslušnému správnímu orgánu druhého stupně bude k odvolacímu řízení předloženo řádné odvolání obsahující všechny zákonem požadované náležitosti. Podané odvolání tedy nejprve prochází stadiem rozhodování o tom, zda je způsobilé řádného projednání. Krajský soud správně posoudil, že v daném případě až do rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení, odvolání žalobce postrádalo odvolací důvody, bez nichž není odvolání řádně projednatelné, a proto byl dán důvod k zastavení odvolacího řízení“.*

[23] Přisvědčit soud nemohl ani námitce, podle níž za předpokladu, že pokud podání žalobce ze dne 1. 4. 2014 (podané správnímu orgánu 4. 4. 2014) bylo žalovaným posouzeno jako nový návrh a nikoliv doplnění odvolání, a proto odvolání ze dne 14. 3. 2014 i podání ze dne 1. 4. 2014 vrátil zpět Generálnímu ředitelství přípisem k novému posouzení, tak měl být opětovně vyzván k odstranění vad podání (odvolání). Žalovaný po zhodnocení, že podání ze dne 1. 4. 2014 není doplněním odvolání ze dne 14. 3. 2014, musel věc Generálnímu ředitelství jako příslušnému správnímu orgánu vrátit toto podání, neboť pouze ten jako příslušný správce daně měl pravomoc vydat rozhodnutí o zastavení řízení. To ostatně vyplývá přímo z ust. § 113 odst. 1, 2, 3 daňového řádu a shodně z tohoto stanovisko vychází i odborná literatura (srov. např. shora zmíněný komentář k daňovému řádu „*Odstraňování vad odvolání provádí správce daně, který vydal napadené rozhodnutí, a náleží mu rozhodnout o zastavení odvolacího řízení, jestliže podstatné vady odvolání nejsou odstraněny. Tak je tomu proto, že teprve po odstranění vad odvolání může správce daně posoudit, zda jsou splněny podmínky pro vydání autoremedurního rozhodnutí podle § 113 odst. 1 písm. a) a b) nebo pro zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení podle § 113 odst. 1 písm. c). Teprve po zvážení možnosti vydat vlastní rozhodnutí pak správce daně předkládá odvolání k rozhodnutí odvolacímu orgánu“.*

[24] Soud má proto s ohledem na výše uvedené za to, že po vrácení odvolání ze dne 14. 3. 2014 nemá Generální ředitelství cel povinnost vydat novou výzvu k odstranění vad, neboť žalovaný vrátil odvolání pouze k zastavení řízení příslušného řízení. Příslušný správce daně poskytl žalobci delší lhůtu pro doplnění jeho odvolání ze dne 14. 3. 2014, protože podle ust. § 112 odst. 3 ve spojení s ust. § 11 odst. 2 daňového řádu se mu lhůta pro doplnění odvolání prodloužila až do vydání rozhodnutí správce daně prvního stupně o zastavení řízení (k tomu blíže nález Ústavního soudu ze dne 26. 3. 2015, č.j. I. ÚS 767/15 bod 11-14), stejně jako shora zmíněný komentář k ust. 112 odst. 3 daňového řádu: „*Odstraní-li odvolatel vytýkané vady odvolání, nahlíží daňový řád na takové podání jako na řádné a včas podané. Je otázkou, jak nahlížet na situaci, kdy odvolatel sice správcem daně vytýkané nedostatky odvolání odstraní,*

avšak neučiní tak ve lhůtě, kterou mu správce daně podle odst. 2 stanovil, a zda je povinností správních orgánů takové odvolání meritorně projednat nebo je namíste odvolací řízení zastavit podle odst. 3. Správce daně je nepochybně oprávněn rozhodnout o zastavení odvolacího řízení, jestliže uplynula lhůta, kterou odvolateli stanovil pro doplnění odvolání a podání odvolatele dosud neobdržel (musí ovšem vzít do úvahy ustanovení § 35 odst. 1 a 2). Jestliže však do doby, než o zastavení odvolacího řízení stačí rozhodnout (tj. ve smyslu § 101 odst. 2 učinit úkon k doručení rozhodnutí), je doplnění odvolání, byť učiněné po lhůtě, správcem daně doručeno, ztrácí oprávnění odvolací řízení zastavit a musí se jím zabývat meritorně, pokud nebude dán některý z důvodů pro zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení podle § 113 odst. 1 písm. c), popř. nebudou i nadále odstraněny vady bránící řádnému projednání odvolání. Žalobce měl ve skutečnosti tři měsíce na doplnění svého odvolání (blanketní odvolání podal žalobce 17. 3. 2014, výzva k odstranění vad byla vydána 18. 3. 2014, a k vydání rozhodnutí o zastavení řízení došlo až 12. 6. 2014), avšak ani v této době své odvolání nedoplnil o zákonné náležitosti.

[25] Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

[26] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že žalovaná měla na rozdíl od žalobce v řízení úspěch, avšak – jak vyplývá z obsahu spisu – nevynaložila procesní náklady nad míru obvyklou pro výkon státní moci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. listopadu 2016

Za správnost vyhotovení:
Mikolášová

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu